

دستورالعمل شماره ۳

دستورالعمل ویژگیهای سقف کندوی زنبور عسل برای کاهش پسماندهای ناشی از آن

در راستای اجرایی شدن بند ب ماده ۲ و همچنین مواد ۱، ۴، ۶، ۷، ۹، ۱۱، ۱۵، ۱۶، ۱۸، ۱۹ و ۲۱ قانون مدیریت پسماندها و به استناد ماده ۶۸۸ قانون مجازات اسلامی، از آنجائیکه تولید نامطلوب عسل و زنبور تلف شده بدلیل رعایت نمودن اصول مربوطه، و در نهایت موم تولیدی در طول فرایند تولید عسل منجر به افزایش میزان پسماندها و در نهایت ایجاد مشکلات زیست محیطی می گردد، لذا اجرای دستورالعمل ذیل در خصوص ویژگیهای لازم برای سقف کندوهای زنبور عسل جهت کاهش پسماندهای ناشی از آن ضروری است.

هدف: ارائه ویژگیهای لازم برای سقف کندوهای زنبور عسل جهت کاهش پسماندهای ناشی از آن
مسئولیت: مسئولیت اجرای این بحث با زنبورداران می باشد.

دامنه: این دستورالعمل برای کلیه کندوهای زنبور عسل لازم الاجرا است.

مفاد مورد نظر:

- چوب سقف یا در کندو باید حداکثر از سه قطعه چوبی که به صورت نیما نیم به هم متصل شده‌اند، تشکیل گردد .

- ابعاد داخلی سقف کندو باید مطابق ابعاد خارجی بدنه کندو باشد . به طوری که در کندو کاملا بر روی زوار فوقانی و خارجی بدنه کندو مستقر گردد .

- پوشش داخلی سقف کندو عبارت است از یک قطعه فیبر واحد با ابعاد کمی کوچکتر از ابعاد بدنه کندو (۵۰*۴۰) که در زیر سقف کندو و روی اضلاع بدنه یا طبقه قرار می گیرد و معمولا دارای سوراخی بیضوی با قطار ۸ * ۲ سانتیمتر در وسط باشد .

- برای جلوگیری از نفوذ باران و رطوبت به داخل کندو از ورقه نازک فلزی (گالوانیزه) و یا ورقه‌های پلاستیکی و نایلونی و حتی رنگی استفاده شود.

- سوراخهای تهویه - در دیواره قدیمی و عقبی سقف کندو منافذی با ابعاد مناسب جهت تهویه هوای داخل کندو باید تعبیه شود . معمولاً یک منفذ مدور به قطر ۲ سانتیمتر در جلو و دو منفذ مشابه در قسمت عقب و یا یک منفذ مدور به قطر ۳ سانتیمتر در جلو و یک منفذ بیضوی با قطر ۶ * ۲ سانتیمتر در قسمت عقب سقف کندو تعبیه شود که مورد اخیر بیشتر در مناطق گرمسیر بکار می‌رود . ضمناً جهت جلوگیری از خروج و یا ورود زنبورها از این سوراخها منافذ مذکور از داخل توسط توری سیمی نازکی پوشیده شود .